

Vítazný život

1/2023

MISIA V MACEDÓNSKU

reportáž z misie a rozhovor s Villem Männistöom

str. 12 – 14

NEMUSÍM BYŤ SIVÁ MYŠ, ABY SOM MOHLA BOHU SLÚŽIŤ

rozhovor so Janette Oubrechtovou

str. 8 – 9

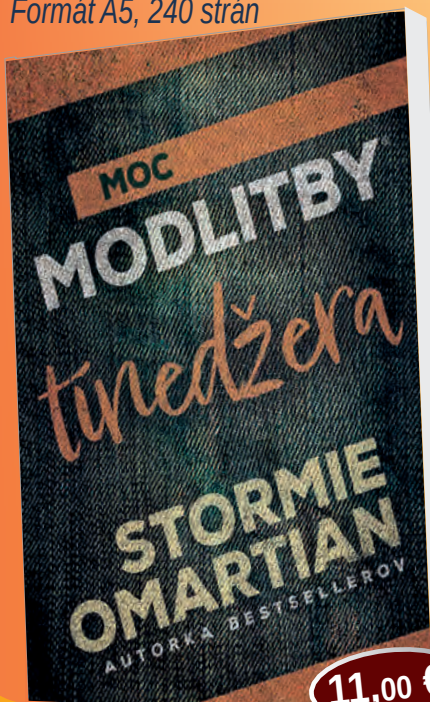
SLOVO ŽIVOTA

Moc modlitby tínedžera

new

Stormie Omartian

Formát A5, 240 strán

11,00 €

Kniha vychádza
4. júla 2023.
Objednať si môžete
aj na eshope
www.slovozivota.sk

OBJAV moc modlitby ZMEŇ svoj život ZMEŇ svoj svet

Už sa ti niekedy stalo, že si počas modlitby pochyboval, či ťa Boh počuje? Zdalo sa ti, že tvoje slová iba narazili do stropu a vyparili sa kamsi do vzduchoprázdna? Dokážu modlitby vôbec niečo zmeniť?

Tvoje modlitby dokážu zmeniť oveľa viac, než si si kedy myslel, a dokonca premenia aj tvoj život!

Modlitba ti pomôže povzniesť sa nad všetky tlaky, ktorým čelíš, a uvidieť Boží plán pre tvoju budúcnosť.

Stormie Omartian žije so svojím manželom Michaelom v USA. Po celom svete sa autorkiných kníh predalo viac než 34 miliónov, na Slovensku sa stali bestsellermi Moc manželkiných modlitieb, Moc manželových modlitieb, Moc modlitby rodiča, Moc modlitby ženy a Moc modlitby v ťažkých časoch. Viac informácií o autorke nájdete na adrese www.stormieomartian.com.

Nádej v ťažkých časoch

Joyce Meyer

Nachádzaš sa práve v ťažkom období? Či už je to nečakaná tragédia, vážna lekárska diagnóza alebo žiješ takpovediac z ruky do úst, vedz, že Pán kráča po tvojom boku. To najlepšie, čo môžeš uprostred výziev života urobiť, je vložiť svoju dôveru v Boha a zostávať plný nádeje.

V KNIHE SA DOZVIEŠ:

- Ako prijať potešenie od Pána v ťažkých časoch
- Prečo zmena perspektívy dokáže zmeniť našu budúcnosť
- Ako sa vyrovnáť s minulosťou a začať odznova
- Ako zvíťaziť nad depresiou a sklamaním

Kniha vychádza začiatkom júla 2023 aj vďaka sponzorskej pomoci od Joyce Meyer Ministries. Nie je určená na predaj. Pokiaľ o ňu máte záujem, kontaktujte váš miestny zbor.

Formát A6, 66 strán
nepredajné

Naše knihy si môžete objednať na eshope nášho vydavateľstva: eshop.slovozivota.sk.

Posielame na dobierku za 2 Eurá. Naša literatúra je dostupná aj v bežných kníhkupectvách, alebo v priestoroch kresťanského centra Slovo života na Tomášikovej 30, Bratislava.

OBSAH

PRÍBEHY ZO ŽIVOTA
Ludská snaha urobiť maximum nestačí
 Táňa a Roman Shtypuk
 str. 4–5

VYUČOVANIE
Moc modlitby tínedžera
 Stormie Omartian
 str. 6–7

ROZHOVOR
Nemusím byť sivá myš, aby som mohla Bohu slúžiť
 Jannete Oubrechtová
 str. 8–9

VYUČOVANIE
Ako nájsť Boží plán pre svoj život
 Peter Čuřík
 str. 10–11

REPORTÁŽ
Misia v Macedónsku alias „kráčanie po vode“
 Janka Hrivnáková
 str. 12

ROZHOVOR
Mladí ľudia nadšení pre misiu!
Rozhovor s misionárom Villem Männistöom
 str. 13–14

ZÁBAVNÁ STRANA PRE DETI
Hádanky, básničky, križovka
 Lenka Šimková
 str. 15

Fotka na titulke:
 Misijný tím v Macedónsku a pastor
 Ville Männistö
 Autor fotografie: Destiny Darcy

Akým influencerom si TY?

Žijeme v dobe influencerov! Keď Lionel Messi odohral posledný zápas v drese FC Paris Saint-Germain, ešte v ten deň sa z instagramového účtu parížskeho klubu odhlásilo milión „followerov“. Máš plné právo myslieť si o Messiho futbalových zručnostiach, čo chceš, nič to však nezmení na tom, že Messi je influencerom.

Ľudia odjakživa hľadali vzory, ktoré by mohli nasledovať! Niektorým pomáhajú vyjsť z ich sivej reality a aspoň na chvíľku sa vžiť do života úspešného a šťastného človeka. Celebrity tak aspoň vyzerajú. Podľa profilu na sociálnej sieti takí určite aj sú! A sociálne siete predsa nemôžu klamať! Alebo môžu?

Biblia je nádherná v tom, že život svojich hrdinov opisuje bez prikrášlenia a ich príbeh neupravuje vo photoshope. Gedeon bol bez pochyb hrdinom svojej doby! S malou armádou, ktorá mala iba tristo mužov, porazil Madiancov, ktorých boli desaťtisíce. Biblia hovorí, že ich bolo ako kobyliet a prichádzali v takom množstve, že ich ani len nedokázali spočítať (Sud 6:5).

Keby tá hŕstka bojovníkov použila aspoň meče, kuše a praky. Oni však mali len fakle, džbány a trúby, ktoré určite nie sú vhodné do boja. Na nepriateľskú armádu však prišiel taký strach od Pána Boha, že otočili zbrane jeden proti druhému. Keď to uvideli ostatné kmene Izraela, rýchlo povolali svojich mužov, ktorí bojovníkov „východu“ začali prenasledovať a nakoniec ich porazili na hlavu.

Muži Izraela boli dovtedy zbabelcami. Schovávali sa v jaskyniach a pre obranu svojej krajiny neurobili vôbec nič. Trvalo to celé roky! Nepriateľ vždy prichádzal v čase žatvy a celú krajinu doslova vyplienil. Biblia hovorí, že Izrael „veľmi schudobnel pre Madiana“ (Sud 6:6). Odrazu však muži povyliezali zo svojich

skrýš a z večera do rána sa stali národnými hrdinami. Ako to je možné? Jediná odpoveď, ktorá sa nám ponúka, je influencer, Gedeon.

Gedeon bol na začiatku jedným z nich. Bol rovnako vydesený ako všetci ostatní! Keď do Izraela znova vpadli hordy nepriateľa, narýchlo si tajne pripravoval trochu pšenice na prežitie, aby s tým „utiekol pred Madianmi“ (Sud 6:11). Gedeon sa bál a bol zbabelý! Kto vie, čo všetko sme pochytili z ľudu aj my? Strach, úzkosť, priemernosť, sebeckosť, apatiu alebo naopak, aroganciu... Po tom, ako sa však Gedeon stretol s Bohom, stal sa z neho nový muž, skutočný influencer! Vymanil sa zo svojej sivej zóny a stal sa generálom, vodcom ľudu a hrdinom svojej generácie.

Na nasledujúcich stránkach nájdeš niekoľkých Gedeonov, mladých ľudí, ktorí sa odvážili „kráčať“ po vode. Prečo očakávaš, že v živote zažiješ niečo iné, keď stále dookola opakuješ to isté? Dovoľ Bohu, aby vstúpil do tvojej rutiny! Budeš zaskočený prijatím, ktoré v jeho prítomnosti zažiješ!

Anjel pozdravil Gedeona zvláštnymi slovami: „Hospodin s tebou, udatný muž!“ Viem si predstaviť, ako sa zmätene obzeral doľava-doprava, ten pozdrav predsa nemohol patriť jemu! Čiastočne mal pravdu, lebo ešte zďaleka nebol udatným mužom, Boh v ňom však videl potenciál, ktorý ostatní prehliadali.

Keď sa konečne spamätal z prvého šoku, požiadal anjela, aby od neho neodíšiel, dokiaľ mu nepripraví obeť. Pozri sa na jeho krásnu odpoveď: „Ja dočkám, kým sa nevrátiš!“ (Sud 6:18) Boh bude s tebou trpezlivý! Počká na tvoju premenu. Naučí ťa všetko, čo budeš potrebovať k svojmu životnému poslaniu. Každý z nás je povolaný stať sa influencerom bez ohľadu na mieru vplyvu, ktorý nám Boh zverí. Už teraz som zvedavý, koľkých ľudí a čo všetko vo svojej generácii ovplyvniš práve TY.

Peter Čuřík

VÍTAZNÝ ŽIVOT 1/2023

Registračné číslo
 Ministerstva kultúry:
 ISSN 1338-1717, EV 3275/09
 vychádza 1 x do roka
 Jún 2023

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových knihách, a kresťanských podujatiach.
 Vydáva: Slovo života international Bratislava
 Tomášikova 30, 821 01 Bratislava
 IČO 30 839 998
 e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
 www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Spracovanie článkov: Peter Čuřík, Martin Hunčár, Jana Hrivnáková, Lenka Šimková
Vizuálna koncepcia: Tatiana Štrauchová
Fotografie a kresby: Jana Hrivnáková, Destiny Darcy, Joel Rudolf, Tereza Vávrová, Milana Tordaj, Peter Čuřík jr., archív Slovo života Brno
Jazyková korektúra: Elena Stuppacherová

Ľudská snaha urobiť

Roman pochádza z mesta Turka zo západnej Ukrajiny. Vyštudoval ekonomickú fakultu poľnohospodárskej vysokej školy. Pracoval aj ako novinár, v samospráve, reštauračnom biznise, fotil svadby. Ekonomická situácia ho však ešte v roku 2015 priviedla ako otca piatich detí na Slovensko. V zbore Slovo života verne tlmočí nedel'né kázne do ukrajinčiny. Ako začala vojna, v roku 2022, sa za ním presťahovala manželka Táňa s deťmi. Po mnohých životných skúškach našli Boha a zakúsili veľa zázrakov. Dnes sú na Slovensku šťastní a majú prácu, ktorá ich uspokojuje.

Roman, v akej rodine si vyrastal?

Roman: Otec si budoval kariéru v komunistickej strane, mal som zákaz chodiť do kostola a v Boha som neveril. Počas študentských čias som bol lídrom antikomunistickej organizácie Študentské bratstvo na mojej univerzite, organizoval som protesty a držal som hladovku.

Asi ťa to vnútorne nenapíňalo...

Roman: To nie, ale bola to zaujímavá skúsenosť. Podarilo sa nám spoločnosť prebudiť, napokon sme však neuspeli. No veľké podniky sa za nás postavili.

Čo bolo spúšťačom viery v tvojom živote?

Roman: Uvedomil som si, že nie všetko v živote vyjde a že potrebujem niekoho, na koho sa môžem naozaj spoľahnúť. Všimol som si jedno dievča, ktoré s nami držalo hladovku, ale na rozdiel od nás kľáčať a modliť sa. To ma dojalo a vzbudilo vo mne záujem o duchovné veci. Potom došlo po páde režimu k hádkam medzi pravoslávnyimi a gréckokatolíckimi o kostoly. A na um mi zišlo: A ty si vlastne kto? Dedko ma presviedčal, že sme gréckokatolíci, a tak som sa v Sambore, kde som vyrastal, prihlásil do speváckeho chóru.

Som vďačný ľuďom, že ma tam naučili čítať Bibliu, ale bol som aj svedkom veľkej pretvárk, a tak som napokon prestal chodiť do cirkvi. Po troch rokoch ma môj známy pozval do živého charizmatického zboru. To sme už s Táňou boli manželmi, ale žili sme veľmi svetsky a chodili na zábavy. Tam som si priznal svoje zlyhania a obrátil som sa celým srdcom k Bohu.

Táňa, a aká bola tvoja cesta za zmyslom života?

Táňa: Pochádzam z mesta Brody, to je časť Ukrajiny Polisia, kde sú krásne husté a vysoké ihličnaté lesy. Chodila som do kostola len v detstve, vychovali ma dedko s babičkou. Celý život som však verila, že Boh existuje, hoci rodičia boli obyčajnou sovietskou ateistickou rodinou.

Nikdy som nemala problém veriť, že ma Boh miluje. Vedela som, že chce mať so mnou vzťah, len som nevedela, ako na to. S Romanom sme úplne rozdielne povahy a pochádzame

z rôznych prostredí. Všetko sa začalo, keď raz jeden farár kázal z Izaiáša 55: „Pod'te všetci smädní k vode! Aj vy, čo ste bez peňazí, pod'te! Kupujte a jedzte, pod'te a kupujte, kupujte zadarmo bez platenia víno aj mlieko.“ Vtedy sa ma Boh prvý raz silno dotkol.

Roman: Boh niečo očakáva, človek sa snaží, ale vo vnútri ťa to páli, že to nie je presne to, čo chce on. Ľudská snaha urobiť maximum nestačí. Mal som tuberkulózu, na Ukrajině to ešte stále existuje v niektorých mestách. Začali mi dávať lieky a preventívne aj Táni.

Uvedomil som si, že nie všetko v živote vyjde a že potrebujem niekoho, na koho sa môžem naozaj spoľahnúť.

Táňa: Ostali sme v šoku. Naše dcéry Anna-Maria a Olesia boli ešte malé, ľudia nás nechceli ani navštíviť, báli sa, že to od nás chytia. Roman mal už veľkú diery v pľúcach, strašne kašľal, bol veľmi zoslabnutý. Modlili sme sa za zázrak a Boh nás uzdravil na základe úprimnej modlitby, dokonca ešte pred naším obrátením. Roentgen následne potvrdil, že sa tkanivá obnovili. Sláva Bohu za to.

Ešte niekoľko rokov predtým sa nám však narodil syn, ktorý po troch týždňoch zomrel. To bolo naše druhé dieťa. A ako nashvál, Roman bol vtedy odcestovaný na služobnej ceste. Odvtedy ma veľmi trápila otázka, ako sa to mohlo stať.

Keď som po dlhšom čase znova otehotnela a čakala Maksa v roku 2009, bolo to práve v čase, keď sme stretli skutočných veriacich. Najskôr som Romana podozrievala, že na čo sa to dal, ale videla som na ňom zmenu, bol zrazu spokojnejší. A cez neho ma Boh začal povzbudzovať a upokojuvať. Začala som vidieť, že sa mi stane podľa mojej viery, preto som sa na Maksovo narodenie pripravovala pozitívne.

Raz, keď Roman znova odcestoval na služobnú cestu, prišla som do zboru a odovzdala tam Bohu život. Pokračovalo to doma v kuchyni. Až tam som si v plnosti uvedomila, že Ježiš zomrel za všetky moje hriechy.

maximum nestačí

Akú si mala prácu a ako to bolo s твоjím príchodom na Slovensko?

Táňa: Na Ukrajine som pracovala ako majsterka umeleckej keramiky. Dielňu som mala doma. Hneď po príchode na Slovensko som brigádovala na trhu, ale potom som natrafila na jeden obchodík v centre mesta a tam ma hneď zobrali, keď sa dozvedeli, že som keramikárka. Najskôr na skúšobnú lehotu, ale boli spokojní a tak som zostala. Som rada, že môžem robiť to, čo som sa vyučila a čo mám naozaj rada.

Kedy ste sa presťahovali na Slovensko?

Roman: Po prepade ekonomiky v roku 2014 som sa rok snažil užiť svoju veľkú rodinu, ale nestačilo nám to. Začala sa vojna s Ruskom. Ukrajinská hrivna rýchlo devalvovala. Ľudia za pár týždňov schudobneli. Nikto už nechcel fotografa na svadbu, fotili telefónom, biznis šiel dolu vodou, prestali chodiť turisti.

Ako si vnímala odchod Romana?

Táňa: Chápala som, že sme na tom zle, zvyšovalo sa medzi nami napätie, a tak som ho podporila, nech len ide. Iba som si robila obavy, ako to bude, pretože často menil prácu. Na Slovensku začal v roku 2015 v stavebnej firme, potom bol v záhradníckej, robil aj dispečing, potom v lešenárskej firme, kde si zlomil nohu a rozmýšľal, čo ďalej.

Roman: Mám päť detí a som životelom rodiny. Kládol som si otázku: „Ako mám zabezpečiť rodinu?“ Zopár ľuďom na stavbe som rozmasíroval chrbát aj plec a oni sami ma povzbudili, nech sa orientujem týmto smerom. Spravil som si masérsky kurz, bol to ďalší krok viery, ale veľmi dôležitý. Potom sa mi konečne začalo dariť.

Táňa: Roman chodil domov na Ukrajinu, len keď sa dalo. Odľúčenie bolo veľmi zložitá a nikomu to neprajem. Cez prázdniny sme boli spolu a kládli sme si otázku ako ďalej. Potom však v roku 2022 prišla vojna a navyše sme čelili nepríjemnej situácii v súvislosti s našim domom. Prispeli k tomu teda aj okolnosti, presťahovala som sa sem s deťmi za Romanom.

Predpokladám, že si sa veľmi potešil príchodu rodiny...

Roman: Keď prišla, akoby mi narástli krídla. Deti boli veľmi šťastné, najmä ten mladší. Nielenže sme boli konečne všetci spolu, ale aj biznis sa dostal na nový level. Teraz mám prenajaté pekné priestory na masáže.

Po absolvovaní kurzu športovej a klasickej masáže som si obnovil certifikát, urobil som kvalifikačné skúšky na Univer-

zite Komenského. Mám dokonca jedinečný štýl masáže pre športovcov, ktorí si pri tréningu ublížili pre ľudí so seknutým chrbtom, dnes mám veľa spokojných zákazníkov.

Táňa: Som vdáčná za môjho manžela. V minulosti nebolo všetko ideálne, ale veľa sa zmenilo, teraz sme spolu šťastní, dáme si spolu kávičku, máme tu zázemie, cirkev, priateľov.

Máš nejaký zvláštny zázrak, ktorý sa ti tu prihodil?

Roman: Keď som prišiel v núdzi na Slovensko, modlil som sa, aby to tu bolo na slávu Božiu, nech tu už zažijem čokoľvek. V Bratislave som začal ako pomocná sila na stavbe, potom s kosením trávy. Vždy som mal pri sebe foťák a sníval som o tom, že si budem privyrábať aj vyhotovením pohľadníc. Nafotil som Staré Mesto, ale nemal som počítač ani tablet, aby som fotky upravil. A tak som sa za to modlil.

Po niekoľkých dňoch som v Karlovej Vsi pri jednom kriku našiel papieriky. Pokosil som ich aj s trávou. Ale všimol som si na nich nejaké nuly! Všetko som to pozbieral, zložil dokopy a vyšla mi 500-eurová bankovka! Doniesol som ju do banky a vymenili mi ju za novú. Viete si predstaviť, akú som mal radosť? Prišlo to vhod, vtedy sme chystali svadbu najstaršej dcéry. A stačilo nám to aj na starší notebook.

*Ďakujeme za rozhovor a spolu s našimi čitateľmi vám prajeme to najlepšie od Boha.
Otázky kládol Martin Hunčár*

**TÁŇA A ROMAN
SHTYPUK**

Stormie Omartian

Moc modlitby tínedžera

Už sa ti niekedy stalo, že si počas modlitby pochyboval, či ťa Boh počuje? Zdalo sa ti, že tvoje slová iba narazili do stropu a vyparili sa kamsi do vzduchoprázdna? Dokážu modlitby vôbec niečo zmeniť? Tvoje modlitby dokážu zmeniť oveľa viac, než si si kedy myslel, a dokonca premenia aj tvoj život!

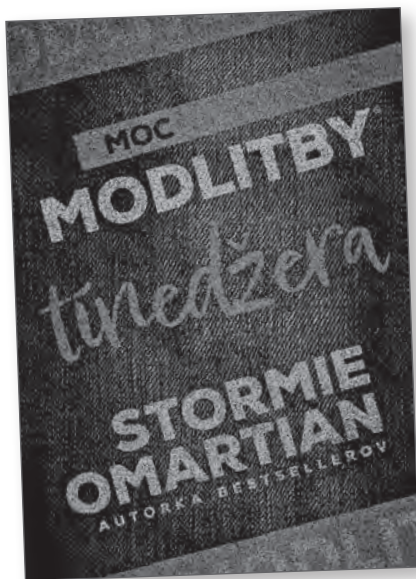
4.7. 2023 vychádza v našom vydavateľstve nová kniha od našej najpredávanejšej autorky. Naším zámerom je inšpirovať všetkých mladých k modlitbe. V knihe sa čitatelia dozvedia, ako zakúsiť bližší vzťah s Bohom, ako odolať tlaku rovesníkov, ako mať zdravý pohľad na svoj výzor, ako rozvíjať dobré vzťahy a byť svetlom pre druhých. Každá kapitola je uzavretá pasážou s modlitebnými inšpiráciami.

Prečo je modliť sa niekedy také ťažké?

Mal si občas pocit, že modliť sa nie je vôbec ľahké? Nič to – je to celkom legitímny pocit a neobišiel ani mňa osobne. To, že modlitba sa niekedy nezdá ako „med lízat“ či niečo, čo ide ako „po masle“, zažil už každúcky kresťan bez ohľadu na to, koľko krížikov má na chrbte alebo ako dlho je Božím dieťaťom.

Má to viacero príčin. Jednou z nich je napríklad naša neistota, či sa vlastne modlíme v súlade s Božou vôľou alebo nie. Nazdávame sa, že ak máme byť vypočutí, potrebujeme vyzerat' ako nejaký „entuziastický kazateľ“, prípadne používať ten správny duchovný žargón. Našu smelosť nahladáva obava, že sa možno nemodlíme za správne veci, nevyjadrujeme sa dostatočne prijateľným spôsobom, modlíme sa príliš krátko, či príliš laxne.

A aby to nestačilo, sú tu aj chvíle, keď sme skalopevne presvedčení, že naše modlitby zaznievajú akoby do vzduchoprázdna – sú pre Boha príliš malicherné, Pán nemá na nás práve čas, prípadne sme presiahli vlastné kompetencie a žiadame až príliš veľa... Akoby nám chýbala istota a smelosť modliť sa a očakávať, že

Boh nás vypočuje. Ach, ako často je náš duchovný zrak natoľko zahmlený, že si vôbec neuvedomujeme, akú moc majú naše modlitby!

Máš aj ty niekedy pocit, že sa ti ľahšie modlí za druhých ako za seba? Ja som s tým odnepamäti zápasila. Za priateľov, rodinných príslušníkov a dokonca aj za úplne neznámych ľudí, o ktorých som počula v správach, sa mi prihovárало s oveľa väčšou ľahkosťou ako za vlastné problémy. Prečo?

Možno práve z dôvodu, že pri pohľade na iných som vedela veľmi dobre odhadnúť a zosumarizovať ich modlitebné potreby. Na rozdiel od toho, boli moje vlastné životné výzvy oveľa zložitejšie a ťažšie definovateľné. Nie je teda ničím mimoriadnym a nepochopiteľným, že som veľakrát nemala ani tušenia, ako sa v určitej situácii správne modliť. Inokedy ma ťarcha vlastných problémov dusila natoľko, že namiesto modlitby vychádzalo z mojich úst len akési neidentifikovateľné zúfalé volanie o pomoc. Zakúsila som aj situácie, keď som sa nazdávala, že moje modlitby sú pre Pána príliš malicherné, ba až nudné. Len neskôr som zistila, že všetky tieto predstavy boli od základu mylné a stáli na veľmi vratkých nohách.

Boh nás nevypočúva preto, že sme dokonalí alebo že sa modlíme nádherým kresťanským žargónom. Tou najdôležitejšou kvalifikáciou pre modlitbu je naša láska voči nemu. Boh ťa nevypočúva pre dĺžku tvojich modlitieb, ale na základe toho, ako veľmi túžiš byť vypočutý. Ak niekto skutočne pozná tvoje srdce, je to Pán. Ver mi, ak je niečo dôležité pre teba, je to rovnako dôležité aj pre neho – z jedného jediného

ho dôvodu – v jeho očiach si nesmierne *vzácný*. Túži z tvojich úst počuť o všetkom, čo ťa trápi.

V tejto chvíli sa ti určite v mysli vynorí nasledovná otázka: „Ak je pravda, že Boh o mne vie všetko a zaujíma sa o mňa, prečo sa mám ešte modliť? Nemôže mi dať všetko potrebné bez toho, aby som ho o to požiadal?“

Boh to neurobí jednoducho preto, lebo túži po tom, aby si k nemu *prišiel*, bol *blízko* jeho srdcu, *zhováral* sa s ním a *očakával* na jeho konanie. V neposlednom rade sa chce s tebou podeliť o všetko, čo je dôležité *v jeho očiach*, aby sa to následne stalo aj *tvojou* prioritou. Má v pláne priviesť ťa do „zasľúbenej zeme“, do ktorej bez jeho pomoci nikdy nevojdeš. Túži použiť tvoj život pre svoje slávne zámery, ale udeje sa to len v prípade, že ho budeš poznať. Keď porozumieš týmto duchovným pravdám, nielenže sa modlitba pre teba stane oveľa prirodzenejšou, ale zároveň v tvojich očiach nadobudne na dôležitosť.

Čo robiť, keď žiadnu moc necítim?

Nachádzal si sa niekedy v situácii, keď sa ti zdalo, že sa ti veci vymykajú spod kontroly a nie je v tvojej moci to nejako ovplyvniť? Máš občas pocit, že už viac nevydržíš nápor problémov a vlastných emócií a že si sa ocitol na pokraji svojich síl? Zdalo sa ti, že si sa akoby zasekol na jednom mieste a stagnuješ v živote? Prípadne ešte horšie – že namiesto progresu si zaradil spiatočku? Usilujú sa do teba zadrapiť z času na čas pazúry prázdnoty a frustrácie? Spochybňoval si už niekedy Božie zaslúbenia pre svoj život? Väčšina ľudí pri čítaní týchto riadkov len súhlasne kývne hlavou – na prvom mieste zaiste mladí ľudia, ako aj ty. Prinášam ti však dobrú správu – Boh ti ponúka moc modlitby, ktorá ti pomôže nad všetkými týmito mizernými pocitmi zvíťaziť. Vynorila sa niekedy v tvojom srdci túžba urobiť niečo svetoborné, ale nemal si ani tušenia, kde vlastne začať? Keď si na moju otázku odpovedal kladne, rada by som ťa

uistila, že je to celkom prirodzené a v súlade s Božou vôľou. Ak totiž niekomu záleží na tom, aby si robil veľké veci, je to samotný Pán. Nezabudni však, že sa ti to nikdy nepodari pomocou vlastných schopností, ale budeš k tomu potrebovať jeho silu a moc. V opačnom prípade sú aj tie najlepšie a najzbožnejšie túžby vopred odsúdené na neúspech.

Ak túžiš vidieť vo svojom živote veľké veci, potrebuješ prijať zmocnenie – nie však hocijaké. Len moc, ktorá pochádza od Boha, ti pomôže prekonať vlastné ja s jeho obmedzeniami a nepriaznivé okolnosti.

Ako môžem zažiť Božiu moc na vlastnej koži?

Nepochybne tou najúžasnejšou udalosťou vo chvíli nášho spasenia je skutočnosť, že sa zrazu stávame príbytkom Ducha Svätého. To, že teraz v našom srdci prebýva Duch Pánov, znamená, že už viac nie sme osamotení a máme všetko, čo potrebujeme. Keďkoľvek potom v modlitbách prinášame Bohu v mene Ježiš naše prosby, jeho moc slávne pôsobí. Ak však s mocou Ducha Svätého vo svojom živote nepočítame, podobáme sa biblickému opisu ľudí, ktorí „budú mať výzor nábožnosti, ale jej moc budú popierať“. (2Tim 3:5)

Na prekonanie našich obmedzení je Božia moc životne dôležitá. Bez nej každodenné výzvy jednoducho nevládneme.

Boh chce, aby sme porozumeli, aká „veľká je jeho moc pre nás veriacich podľa pôsobenia jeho mocnej sily“. (Ef 1:19, Kat. pr.) On túži po tom, aby sme mali plnú istotu, že sme „neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme poznali, čo nám Boh daroval“. (1Kor 2:12) Inými slovami – môžeme zakúsiť plné Božie požehnanie práve z dôvodu, že máme Ducha Svätého. No povedz – nie je to úžasná správa?

V mojich silách nie je vysvetliť ti, čo Božia moc znamená v praxi a ako Duch Boží túži v tvojom živote konať. Nemám na to ani potrebné schopnosti, ani právomoci. Dobrou správou však je, že sa o to ani nemusím pokúšať – urobí to sám Duch Svätý. Pán Ježiš nám prisľubuje: „No Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.“ (Jn 14:26) Mám plnú dôveru, že Boží Duch ti zjaví všetko, čo potrebuješ vedieť.

Ak sa Pán Ježiš stane твоjím Pánom, začneš ho poznávať ako toho, ktorý „mocou, čo v nás pôsobí, je schopný okrem tohoto všetkého urobiť oveľa viac, ako prosíme alebo chápeme“. (Ef 3:20, Kat. pr.) Od chvíle spasenia Duch Svätý a jeho moc v tebe pôsobia a Boh ťa vypočúva nad rámec aj toho najsmelšieho očakávania. Dokážeš si to vôbec predstaviť?

Janette Oubrechtová

Nemusím byť sivá myš, aby som mohla Bohu slúžiť

Asi pri málo ľuďoch by ste našli toľko kontrastov. Rokerka, ktorej srdce však bije pre Pána. Pomáha pri rozbiehaní kresťanského zboru v Miloviciach neďaleko Prahy, dostáva pozvania kázať, je aktívna vo svojej komunite, robí prevádzkovú manažérku v Bistre na vlakovej stanici, spieva a ako hobby zachraňuje zvieratká.

Janette, kde sa zrodilo také multifunkčné dievča?

Narodila som sa do veľmi aktívnej rodiny. Moji rodičia sa obrátili k Bohu, keď som mala rok a pol v roku 1991. Boli pred rozvodom, ale, vďaka Bohu, ich manželstvo prešlo premenou. Mám dvoch mladších bratov Jonáša a Daniela. Ak by sa vzťah rodičov neurovnal, nikdy by sa nenarodili. Ocino sa rýchlo zapojil do služby, stal sa aj pastorm, mamina chodila po školách a kázala evanjelium. Bola to vtedy iná doba, sedela som ocinovi na pleciah pri pochode pre Ježiša a mávala vlajočkou Ježiš je láska...

To DNA ti, zdá sa, zostalo. Bolo to vždy tak, alebo si mala nejakú „odbočku“?

Dlho som sa dobre držala, mali sme kapelu, slúžila som ako dieťa spolu s rodičmi, bolo to prirodzené, ale keď som bola na strednej, začala som robiť kompromisy. Mala som svoje otázky, prišli pochybnosti, či ma rodičia správne vychovávajú. Začala som sa sebapoškodzovať, mala som problém s anorexiou, všetko som to však skrývala, bála som sa, že sa to dozvedia ostatné mladšie dievčatá, ktoré ma istým spôsobom obdivovali, veď som bola dcéra pastora. Najhoršie na tej „odbočke“ bolo to, že bola pozvoľná, no trvala až štyri roky.

Máš aj nejakú radu, ako tomu predchádzať? Podobné veci, ako čeliť očakávaniu byť „dokonalý“, asi zažíva viacero detí, ktorých rodičia sú aktívne zapojení v službe.

Mladý človek nesmie uveriť ľži, že ja som ten jediný, kto má problém. Ideálne je vytvoriť doma takú atmosféru dôvery a bezpečia, aby sa deti vedeli otvoriť a mať istotu, že sa všetko dá vyriešiť. Kľúčové je tiež mať priateľstvá v cirkvi, nebudovať len komunitu pekných úsmevov. Ja som mala zopár ľudí, kde som sa mohla otvorene zdieľať. Ale zlom nastal, až keď som bola unavená zo života v pretvárke.

To si už žila oddelene od rodičov?

Prestáhovala som sa do Prahy. Mala som jeden vzťah, ale bol veľmi „toxický“. Po práci som vyfajčila pol škatuľky cigariet, minula som si všetky peniaze na hlúposti a na víkend som sa snažila nejakú „otrepť“ a prísť domov, zahnať výčitky. Uvedomovala som si však, že môj život je jeden zbesilý beh do „nikam“. Môj chlapec sa ku mne správal hrubo a ostatné dievčatá ma utvrdili v tom, že lepšie to už nebude, takto je to vraj dnes normálne.

V noci som však mala sen, keď ku mne prehovorilo Svetlo - Božia svätosť. Povedalo mi, že je čas sa rozhodnúť – buď ono, alebo svet. Keď som sa zobudila, vedela som, že je to od Boha. Povedala som môjmu chlapcovi, že sa musíme rozísť. Myslel si, že som sa zbláznila, ale povedal iba, že „tak jo“. Až vtedy som si uvedomila, aké to bolo celé prázdne. Zrazu som bola ochotná dať Bohu všetko. Dovtedy sa mi zdalo, že kresťania žijú nudný život a že ma zbaví všetkej mojej radosti. Túžila som po radikálnej zmene. Preto som sa rozhodla ísť na biblickú školu do Uppsaly. Rodičia plakali od radosti, vedeli, že to so mnou dovtedy nebolo v poriadku.

Uvedomovala som si, že môj život je jeden zbesilý beh do „nikam“.

Aké to bolo vo Švédsku?

Stretla som tam ľudí z celého sveta. Vždy som vedela, že cirkev je dôležité miesto a šťvalo ma, že za posledné roky som to práve ja kazila.

Našla som funkčný zbor, ale stále som zápasila so starými návykmi, závislosťami a vzťahmi. Postupne som z toho bola vyslobodzovaná. Učila som sa modliť nahlas a zbavovať sa náboženských masiek.

Keď som sa potom vrátila na Vianoce cez prázdniny domov, rodičia na mňa pozerali ako na svätý obrázok, že im Boh vrátil novú dcéru. Mnoho ľudí za mnou prišlo a povedalo mi, že mám úplne iné oči.

Čo bola podľa teba najlepšia vec na biblickej škole?

Vyučovanie Božieho slova v duchu viery. Nie je to len informácia, ale je v tom život. A obeta ľudí, ktorí prišli ešte s pokrčeným sakom, pretože prišli včera z Indie, a hneď idú učiť o tom, čo to je misia alebo aký má Boh charakter. A potom tá eventualita, že človek má možnosť dávať a osobne sa zapojiť do služby druhým.

Cítila si tam v zahraničí prijatie? Tvoj imidž nie je typicky kresťanský... ☺

Uvedomila som si, že nemusím byť sivá myš, aby som mohla Bohu slúžiť. Bála som sa, že si už nikdy nebudem môcť zatancovať, ale ja som vždy zakúsila tie veci len v hriešnom prevedení, nedokázala som si predstaviť, ako inak by to mohlo fungovať. Boh odňal zo mňa temno, ale nevzal mi radosť z hudby ani zo života, ktorý ma baví. Ľudia vidia môj pracovný život, ale ja to neoddeľujem, dokážem sa s nimi rozprávať o Kristovi.

Rodičia na mňa
pozerali ako

na svätý obrázok,

že im Boh vrátil novú dcéru.

Čo je твоjim životným poslaním?

Chcem odrážať Božiu lásku a slávu cez cirkev. Nechcem si budovať žiadnu megaslužbu, ale byť súčasťou miestnej cirkvi.

A čo vlastne robíš? Ako funguje tvoj bežný deň?

V Miloviciach máme dve kaviarne. Chceli sme sa stretávať s mladými v našom mestečku. Zrekonštruovali sme jednu kaviareň, a keď sme už nemali peniaze, prišiel nápad baliť ľuďom raňajky do vlaku, aby sme to mohli dokončiť. Z toho sa zrodil projekt kaviarne na vlakovej stanici, vzniklo tam Bistro, ktorého som prevádzková manažérka.

Chvály v Slove života Milovice

Každý deň som s ľuďmi a niektorí z nich sú dnes už u nás v cirkvi. Zoznámili sa so mnou v kaviarni ako neveriaci, a dnes nasledujú Krista. V zbore vediem chvály, občas kážem a stretávam sa s rôznymi služobníkmi tímami.

Máte aj vlastnú budovu...

Sme za to veľmi vďační. Stretávali sme sa v rôznych prenájmoch. Hľadali sme všelikde, ale nakoniec sa nám podarilo kúpiť niečo priamo v centre, čo sme si zrekonštruovali.

Chodievalš aj kázať. O čom je tvoje posolstvo a ako priniesť mladým Krista?

Nemyslím si, že som kazateľkou. Ale keď začali prichádzať pozvania, tak som si povedala: Pane, asi máš so mnou nejaký plán. Som presvedčená, že je dôležité priniesť horlivosť. Niekedy sa mladí pozerajú na veľké zbory, majú nadšenie, ale povzbudzujem ich, aby to nestratili, neporovnávali sa a vyhrávali malé každodenné boje,

boli verní v malom. Sama som zažila, že nie je ľahké zostať na jednom „malom“ mieste a byť tam verná.

Zažila si veľkú Božiu moc v akcii?

Veľakrát. Napríklad sa mi stalo, že zákazníci čakali v rade, ale ja som vnímala, že mám objasť jednu ženu a chvíľu sa za ňu modliť. Prišla som k nej a potichu som sa za ňu prihovárala. Ľudia to zvládli a počkali.

Máš nejakú vizionársku predstavu? Kde by si chcela byť o 10 rokov?

Nepatrím k ľuďom, ktorí si nastavujú takéto dlhodobé ciele, skôr sa modlím za to, aby Boh v mojom živote naozaj konal. Ale všimla som si, že ak mi Boh naozaj niečo kladie na srdce a keď sa potom ohliadnem po pár rokoch späť, vidím, že sa to naozaj stalo a je to dokonca lepšie, ako som si predstavovala.

Prialo by som si, aby sa mi darilo v podnikaní, ale tiež aby som bola súčasťou zdravej rastúcej cirkvi. A či sa už vydám alebo zostanem slobodná, chcem si život v Bohu naplno užiť. Teším sa na čokoľvek, čo príde.

Aký je tvoj obľúbený verš z Biblie?

Mám ich niekoľko a na rôzne oblasti života. V poslednej dobe ma veľmi oslovuje verš o radoch. Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa! (Fil 4:4)

Niekedy nás starosti zavalia, no Boh nechce, aby sme nimi boli pohltení, ale aby sme sa radovali, to je to, čím máme voňať. Inšpiruje ma tiež príbeh o Józui, chcela by som byť ako on.

Ďakujeme za rozhovor.

Plnú verziu tohto rozhovoru nájdete v archíve relácie Klubovňa na Rádiu 7.

*Otázky kládla Lenka Šimková.
Pre časopis Víťazný život spracoval
Martin Hunčár*

Ako nájsť Boží plán pre svoj život

Peter Čuřík

Pripravujeme vydanie novej knihy *Ako nájsť Boží plán pre svoj život*. Pri jej písaní sa mi otvárajú biblické pasáže úplne novým spôsobom. Príbehy, ktoré som za 33 rokov života s Pánom prežil, iba podčiarkujú pravdivosť nadčasových princípov evanjelia. Nech sa kniha pre vás stane kompasom na ceste za tým najlepším, čo vás v živote môže postretnúť: Božím plánom, ktorý vám bol ušitý na mieru. Začítajte sa do jednej z jej kapitol.

TY ROBIŠ ROZHODNUTIA A ROZHODNUTIA ROBIA TEBA!

Videli ste film *Noc s kráľom*? Vrelo vám ho odporúčam. Keď kráľ Ahasver vyhnal kráľovnú Vašty zo svojho paláca, dal vyhlásiť súťaž o Miss Perzie. Vyslal poslov do celého kráľovstva, aby na hrad Súsan zhromaždili najkrajšie nevesty zo všetkých sto dvadsiatich siedmich národov ríše. Do výberu sa dostala aj Hadasa, ktorej strýko Mardocheus narýchlo zmenil meno na Ester, aby neznelo príliš židovsky.

Kráľovský komorník dohliadal na to, aby všetky uchádzačky dobre pripravil na stretnutie s kráľom. Postaral sa o tie najlepšie jedlá, voňavé kúpele či nádherné šaty. Uprostred stoviek krásnych žien, ktoré sa dostali do úzkeho výberu, si najviac obľúbil Ester. Keď prišiel čas na to, aby si devy vybrali najkrajšie šperky pre noc s kráľom, všetky si brali tie najjagavejšie a najextravagantnejšie. Komorník však pristúpil k Ester a pošepol jej: „Choose wisely“ – „Vyber si správne!“ Na rozuzlenie príbehu si musíte film pozrieť až do konca...

Vyber si správne!

Boh bude hovoriť ku každému z nás, čo s tým však urobíme, záleží na nás!

Raz Saul cestoval so skupinou mužov do Damasku, aby tam zajal veriaticich a priviedol ich v putách pred vysokú radu do

Jeruzalema. Dostal na to oficiálne poverenie od najvyššieho kňaza, a preto sa na svojom koni hrdo viezol. Z ničoho nič ho však obklúčilo svetlo z neba, Božia moc ho zhodila zo sedla a v prachu púšte počul slová: „Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ?“ (Sk 9:4)

Ludia by chceli počuť Boha napriek tomu, že sa vezú v sedle svojej pýchy. Pravidlá však určuje Boh! On sa pyšným protiví a iba pokorným dáva milosť. Som si istý, že Ježiš sa chcel Saulovi prihovoriť už dávno, ale Saul bol príliš zaneprázdnený inými vecami. Až po tom, ako sa ocitol na zemi, dokázal zachytiť hlas svojho Pána, lebo v prachu pokánia rozumieš Bohu oveľa lepšie.

Keď Pavol neskôr vyrozprával príbeh svojho obrátenia pred kráľom Agripom, pridal ešte jeden detail:

„A tu na poludnie, na ceste, som videl, ó, kráľu, z neba nad jasnosť slnca jasnejšie svetlo, ktoré razom obklúčilo mňa i tých, ktorí išli so mnou.“ (Sk 26:13)

Na poludnie svieti slnko prudko aj u nás, nedá sa však porovnať s intenzitou na Strednom východe. Pavol povedal, že Božie svetlo bolo také ohromujúce, že prežiarilo aj páľavu slnka damaského podnebia, keď bolo práve vo svojej kulminácii. Pavol ho opísal ako „nad jasnosť slnca jasnejšie svetlo“. Božie svetlo dokáže prežiarit nielen každú tmú, ale aj akékoľvek svetlo. V jeho nádhre je aj to najjasnejšie svetlo tohto sveta iba tmou.

Mám veľmi rád pieseň *Je nádherné*, ktorou oslavujeme Boha na našich bohoslužbách. Spievame v nej:

*S tebou je lepší jeden deň,
s tebou je lepší krátky čas,
s tebou je lepší jeden deň
než inde tisíc.*

Keď som sa začítal do Pavlovej výpovede pozorne, zistil som, že svetlo obklúčilo nielen jeho, ale aj „tých, ktorí išli s ním“. Vo verši 14 pokračuje: „A keď sme všetci padli na zem!“ Nikdy predtým som to nevidel! Rovnaké svetlo, ktoré osvietilo Pavla, osvietilo aj týchto mužov a do prachu púšte nepadol iba Pavol, ale aj celá jeho ochranka! Jeho muži sa len tak niečoho nezľakli! Boli zvyknutí na nebezpečenstvo a vysoká rada ich pridelila Pavlovi práve preto, aby ho chránili. Stačil však jeden Boží dotyk a všetci sa váľali v prachu oslepení Božou slávou. Aký nádherný obraz!

Potiaľto mala celá výprava identickú skúsenosť. Videli rovnaké svetlo, Božia moc ich všetkých zrazila na zem, ba dokonca všetci počuli rovnaký hlas. (Sk 9:7) Jediný, kto však z tohto stretnutia odišiel navždy premenený, bol Saul z Tarzu.

Boh navštívil celú výpravu, ale iba Pavol sa rozhodol Ježiša nasledovať. Zasiahnutý Božou mocou a láskou povedal chvejúcim sa hlasom: „Pane, čo chceš, aby som učinil?“ (Sk 9:6a) Jeho

ochranka tam stála rovnako šokovaná a vydesená ako on, ale podobnú otázku nikto z nich nepoložil. Pavlov príbeh od tohto stretnutia začal naberať na obrátkach, príbeh jeho spolucestovateľov si však pokračovanie nezaslúžil.

Stretol som mnohých ľudí, ktorých sa Pán zjavne dotkol, napriek tomu odišli nezmenení. Pár dní boli z toho v úžase a dokonca o tom povedali svojim priateľom. Postupne však skúsenosť vybledla a vrátili sa k starému spôsobu života.

Boh hovorí твоjim nárečím

Keď sa Pavol opýtal: „Kto si, pane?“ dostal jasnú odpoveď: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ!“ Viete, v akom jazyku k nemu prehovoril? „Hebrejským nárečím!“ (Sk 26:14) Boh ku každému z nás dokáže hovoriť jedinečným spôsobom tak, aby sme mu rozumeli. K Pavlovi prehovoril jeho rodnou rečou, nie však spisovnou hebrejštinou, ale nárečím, ktoré bolo Pavlovi najbližšie.

K vzdelanému Augustínovi zo 4. storočia Boh prehovoril slovami Svätého Písma. Raz bol na záhrade a zrazu počul slová „Tolle Lege“, čo znamená „vezmi a čítaj“. Možno to boli slová anjela, alebo detí, ktoré sa neďaleko neho hrali, Boh si to jednoducho použil. Na stole mu „náhodou“ ležal zvitok knihy Rimanom, tak ho vzal a oči mu padli na verš: „Ale oblečte sa v Pána Ježiša Krista a o telo sa nestarajte tak, aby vznikali v ňom zlé žiadosti“ (Rim 13:14, Ev. pr.) Tam učinil pokánie, zanechal starý život a začal nasledovať Krista.

Svetoznámy kazateľ Robert Schuller, ktorý postavil slávnu Krištáľovú katedrálu, prežil povolanie do služby, keď bol iba chlapcom. Strýko naňho pozrel a z ničoho nič povedal: „Róbert, raz bude z teba kazateľ!“ Vtedy sa ho Boh dotkol a zasial prvé semienko povolania do služby.

Boh si nájde cestu ku každému srdcu! Ak to bude potrebné, prehovorí k tebe nárečím, jednoducho jazykom, ktorému budeš rozumieť; alebo si použije ľudí, o ktorých by si to nikdy nepovedal. Otázkou nie je, či k tebe prehovorí, otázkou je, či ho poslúchneš.

Nemusíš sa stať misionárom na to, aby si žil pre Boha! Ako veľmi potrebujeme ľudí,

ktorí sa budú držať Božích princípov práve tam, kde ich Boh postavil! Vôbec neprekáža, že sme niekedy v menšine. Keď som spravil štátnice a na katedre sme si pripíjali s našimi docentmi a profesormi, ja som si objednal minerálku. Starý pán profesor, kapacita európskeho formátu,

ktorého všetci rešpektovali, sa tomu čudoval a pred všetkými sa ma opýtal, prečo si nedám s nimi šampanské. Radostne som sa priznal k tomu, ako ma Pán zhodil zo sedla a dal mi poznať nový život v Kristovi.

Boh ku každému z nás dokáže hovoriť jedinečným spôsobom tak, aby sme mu rozumeli.

Z milosti Božej som bol jedným z najlepších študentov fakulty, ale záverečná hodina našej oslavy nebola o vodných stavbách či hydrológii, ale o slávnom evanjeliu Ježiša Krista.

Saul z Tarzu odišiel zo stretnutia s Ježišom premenený, hoci ostatní spolupútnici svoje srdcia zatvorili. Pavol dobre vedel, že riskuje. Už v mladom veku sa stal členom sanhedria, čo bola obdoba dnešného parlamentu, a bol vzdelaným mužom, „vychovaný pri nohách Gamaliela“, čo bol akýsi

Oxford alebo Harvard jeho doby. Dobré si uvedomoval, že môže stratiť priateľov, postavenie či reputáciu. Napriek tomu urobil správne rozhodnutie, ktoré predurčilo jeho budúcnosť. Mená jeho spolucestovateľov zapadli prachom času, ale kto by dnes nepoznal apoštola Pavla?

Je jedno, ako veľmi ťa Boh povýši, nikdy sa nehanbi za Ježiša! Vezmi ho do svojho zamestnania! Počítaj s ním vo svojej škole. Priznaj sa k nemu aj navzdory tomu, že by ťa to mohlo stať korunou miss Perzie.

Nedávno som si pozrel interview, ktoré po zápase médiám poskytol tréner basketbalového mužstva NBA, Celtics, Joe Mazzula. Novinárka sa ho opýtala, či si všimol, že na ich zápase bola aj kráľovská rodina. Ostal zjavne šokovaný a opýtal sa: „Myslíte Ježiša, Máriu a Jozefa?“ Teraz bola zaskočená reportérka: „Nie, myslela som princeznú a princa z Walesu.“ Na trénerovej tvári sa mihol výraz pochopenia a vecne odpovedal: „Osobne poznám iba jednu kráľovskú rodinu... Ale teším sa, že aj oni fandia Celticu.“ Nepoznám duchovný život trénera Celticu, ale jeho odpoveď sa mi veľmi páči. „Osobne poznám iba jednu kráľovskú rodinu.“ Joe Mazzula nie je kazateľom, je uznávaným trénerom v najlepšej lige sveta. Milióny ľudí si však pozreli video tohto úprimného chlapíka, v ktorom sa priznáva k viere v Syna Božieho.

Boh nás volá ku kraľovaniu, podobne ako Ester. Kto vie, aké pódium nám pripravil? Možno sa dostaneme na miesta, na ktoré sme nemali dostatočnú kvalifikáciu. Nikto by si na nás nestavil ani cent, napriek tomu nás Boh povýši, lebo má s nami plány, ktoré prevyšujú naše chápanie.

Mardocheus povedal Ester, že bola vyvolená ku kraľovaniu práve pre tento čas. (Est 4:14) Musela si však správne vybrať. Ku kraľovaniu je pozvaný každý z nás, v akom stave však budeme, keď nám dajú do rúk žezlo alebo mikrofón, ostáva na nás. My robíme rozhodnutia a rozhodnutia robia nás. Nezabúdaj na radu komorníka, ktorú dal Ester: „Vyber si správne!“ Prekvapenia, ktoré ťa čakajú za tvojimi správnymi rozhodnutiami, budú stať za všetko!

Misia v Severnom Macedónsku alias „Kráčanie po vode“

Začiatkom mája tohto roku som mala privilegium sprevádzať troch mladých odvážlivcov z našej mládeže na misiu do Macedónska. Na začiatku tu bola túžba otvoriť dvere mládežníkom, ktorí vyrastali v cirkvi, aby zažili to, že Pán počuje nielen modlitby ich rodičov, ale aj ich vlastné, že dokáže robiť zázraky a zasahovať životy iných ľudí aj cez nich. Veľmi vo mne rezonovalo, aby sme neminuli príležitosť, ak sa naskytne, a nepretiekla nám pomedzi prsty. Príležitosť prišla, ale mali sme len týždeň a pol na to, aby sme sa rozhodli, kto pôjde, vybavili si ospravedlnenie v škole a nasadli do lietadla.

V Skopje, hlavnom meste Severného Macedónska, sme sa pripojili k tímu študentov Biblickej školy zo švédskej Uppsaly, ku ktorému sa pridali, okrem nás štyroch, aj traja mládežníci z Poľska. Vznikli medzi nami krásne nové priateľstvá.

Misia však pre nás bola aj „kráčaním po vode“. Hneď v prvý deň ráno sme sa vybrali na nádvoria stredných škôl a počas prestávky sme sa snažili mladých osloviť a pozvať ich na futbalový turnaj, ktorý sme usporiadali.

Dávid: Doteraz som nemal skúsenosti s misiou ani s tým, ako ľudí osloviť. Pre mňa bolo najväčšou výzvou vôbec sa cudzím ľudom prihovoriť.

Bolo krásne sledovať týchto mládežníkov, ako najprv nesmeli, neskôr však už veľmi odhodlane hovoria s ľuďmi o Božej láske.

Laura: Toto bola moja prvá misia, i keď viacerým kamarátom som už evanjelium povedala. Potešilo ma, že to dobre zobrali, neodmietli ma a mám ďalšie príležitosti s nimi o Bohu hovoriť. Na misii som však často nevedela ako začať, veľmi mi pomohlo, že sme išli spolu s jednou dievčinou menom Kari zo Švédska. Vďaka nej som sa naučila, ako komunikovať s ľuďmi, ktorí boli oveľa starší odo mňa. Išlo nám to spolu veľmi dobre.

Adam: Aj pre mňa to bola prvá skúsenosť s misiou a Boh sa vážne preukázal v mojom živote. Zistil som, že keď som sa počas evanjelizácie prekonal a prihovoriť sa prvému človeku, potom to už bolo ľahké.

Ísť na školské dvory bol skvelý nápad, lebo mladí tam postávali v hlúčkoch a bolo celkom jednoduché sa pri nich pristaviť a osloviť ich. Poobede sme išli na hlavné námestie v historickej centre Skopje. Niektorých sme pozvali na futbalový turnaj, iných na konferenciu, na ktorú prišiel slúžiť aj pastor a misionár zo Švédska Ville Männistö. Ville pochádza z Fínska, ale momentálne žije a pôsobí vo Švédsku.

Jedným z kľúčových momentov bolo pre mňa zistenie, že niektorí študenti biblickej školy, ktorí už boli viackrát na misii, nezačínali rozhovor tým, že povedali: „Ježiš ťa miluje!“ alebo „Môžem ťa pozvať na futbalový turnaj?“ Začínali často takto: „Ahoj, môžem sa ťa opýtať, ako sa máš?“ Premýšľala som, načo „zabíjať čas“ touto otázkou, keď sme tam iba na pár dní? Až doma mi začína dochádzať, že misia nie je v prvom rade o tom, aby som čo najväčšiemu počtu povedala, že ich Ježiš miluje. Bohu ide o ľudí! Záleží mu na tom, ako sa majú a čo prežívajú... s čím potrebujú pomôcť.

Počas krátkodobej misie sa nemôžem stať „záhradníkom na tom mieste“, ale môžem zasadiť jedno semienko, alebo na už zasadené priliatť zopár kvapiek vody. Zvyšok nechám na Pána, ktorý dáva rast. Budem mu dôverovať, že ma tam zavolať a že semienka sadím do pôdy, ktorú dávno pripravil, a preto sa postará aj o to, aby svojim časom vzkličili.

Svoj zázrak nám predviedol hneď pri futbalovom zápase, na ktorý prišlo 70 mladých ľudí, ktorých sme stretli kdesi na ulici... Počas prestávky všetci počúvali svedectvá a evanjelium. Až som bola zaskočená tým, ako naozaj pozorne a sústredene počúvali každé slovo.

Na konferenciu, kde slúžil Ville Männistö, spolu s naším tímom, prišli hlavne kresťania z rôznych zborov, ktorých sme tam pozvali. Bol to zámer. Na misii chceme hovoriť o Kristovi s tými, ktorí ho ešte nestretli, ale aj spoznať miestnych kresťanov, aby sme ich podporili v službe a spoločne s nimi budovali Božie kráľovstvo v ich národe.

Čo povedať na záver? Poviem to slovami proroka Izaiáša: „Hľa, robím čosi nové, teraz to kľúči, či to nebadáte? Áno, urobím cestu na púšti a rieky na pustatine.“

Janka Hrivnáková

Mladí ľudia nadšení pre misiu!

Rozhovor s misionárom Villem Männistöom

Pochádza z Fínska, je jedným z pastorov uppsalského zboru vo Švédsku, vedie misijnú prácu v Indii, strávil mnoho rokov v Afganistane, Iraku, Sýrii a dokonca cestuje aj do Severnej Kórey. Ville Männistö je plný entuziazmu, ale aj nevídaných skúseností.

Sme veľmi vďační za to, že sa tím zo Slovenska mohol stať súčasťou misijného výjazdu v Severnom Macedónsku. Pre mňa osobne bolo zaujímavé, že túto misiu nevedel pastor, ale mladí ľudia, študenti biblickej školy. Na konci študijného roka býva zvykom, že študenti idú na niekoľkodňovú misiu do zahraničia, ale tento výjazd bol predsa iný...

Je to presne tak, ako hovoríš. Väčšinou ide pastor alebo misionár niekam slúžiť a tím ho nasleduje. Táto misia sa však zrodila v srdciach mladých ľudí. Prijali sme ich výzvu, vytvorili sme tím, ktorý sme nazvali Impact team, a vyslali ich do mnohých európskych krajín.

Ako v jednotlivých krajinách pojať misijné aktivity sme vo veľkej miere nechali na nich. Samozrejme, vždy sme stáli pri nich a boli im oporou. Keď začali napríklad cestovať do Macedónska, nemali sme tam žiadne kontakty ani rozbehnutú misijnú prácu. Sami začali nadväzovať vzťahy, spoznávať kresťanských lídrov a postupne pripravovať pôdu.

Prečo sú podľa teba misijné skúsenosti dôležité pre mladých ľudí?

Som presvedčený o tom, že v mladých ľudí musíme predovšetkým veriť. Práve v tomto je ich osobná misijná skúsenosť taká dôležitá. Cítia, že im dôverujeme, že je v poriadku, keď prevezmú iniciatívu a že pre úspech práce budú potrebovať osobnú vieru. Možno si zvykli na to, že vždy za nich veríme my! Niekedy robíme chybu v tom, že ich až príliš vedieme za ruku. Vždy môžu počítať s na-

šou plnou podporou, ale nech sa naučia aj z vlastnej skúsenosti, takpovediac za jazdy.

Misijná skúsenosť v nich tiež buduje duchovnú identitu. Stačí sa pozrieť do Biblie a nájdeme tam obrovské množstvo prípadov, keď si Boh vybral práve mladých ľudí, aby preňho vykonali

niečo veľké. Práve vtedy, keď sme mladí a ešte nemôžeme dôverovať našim zručnostiam, skúsenostiam, finančným zdrojom, vzdelaniu, potrebujeme sa celým srdcom spoľahnúť na Boha. Sme si plne vedomí toho, že bez Božej pomoci sa nezaobídeme. Vedie nás to k pokore a práve vtedy zažijeme Božiu vernosť jedinečným spôsobom.

Verím, že tento misijný výjazd bol pre nás iba začiatkom. Akú máš víziu alebo stratégiu v tejto práci a ako by sa jej mladí ľudia mohli stať súčasťou?

Boh v našom hnutí pozdvihuje novú generáciu mladých, ktorí sú zapálení pre misijnú prácu. Očakávam, že to bude hnutie, ktoré bude rásť organicky. Nebude to nevyhnutne zastrešené organizač-

ne, ale misijné dielo budeme postupne formovať tým, ako budeme pracovať v tímoch a budovať Božie kráľovstvo spoločne.

Ak mám víziu opísať veľmi jednoducho, chceme znovu priniesť do Európy Ježiša. Do ktorej časti Európy? Bude to podobné ako tu, v Severnom Macedónsku. Prišli sme sem preto, lebo sme k tomu vnímali vnútorné pozvanie, a aj napriek tomu, že sme nemali žiadnu základňu, Boh konal. Teraz práca môže rásť. Podobne organicky pôjdeme aj do ďalších krajín podľa toho, ako nás Boh bude viesť.

V tomto slova zmysle chceme hľadať Božiu stratégiu. V organizovaní práce, pri vytváraní príležitostí či sprostredkovaní skúseností bude v tomto procese stále zohrávať kľúčovú úlohu náš cirkevný zbor Slova života v Uppsale. Nebude to však iba naša práca, bude to spoločné dielo.

Raz si povedal, že v misii je aj zábava. Vysvetli nám bližšie, čo si tým myslel?

Tou najvzrušujúcejšou časťou misie je, že v nej musíme vystúpiť takpovediac do neznáma. Život je plný problémov, my sa však potrebujeme naučiť vidieť až za problémy. Dôležitou súčasťou misijnej práce je mať Boží pokoj v našich srdciach. Poviem to inak. Pokoj neznamená, že nemáme problémy, ale že problémy nemajú nás. V misijnom úsilí budeme čeliť výzvam a ťažkostiam, nesieme im však dovoliť, aby nás začali vlastniť. Keď sa to naučíme, keď sa nám podarí vojsť do tejto úrovne viery a pokoja, potom začne byť misia vzrušujúca. Vtedy začneme zažívať skutočnú radosť a dokonca zábavu.

Milujem misiu! Rozumiem tomu, že to je veľmi vážne poslanie a chcem ho naplňať s excelenciou. Zároveň to však môžem robiť s úsmevom na tvári, a pritom sa radowať zo života, ktorý mi Pán dal.

Čo by si poradil starším ľuďom, ktorí by chceli byť tiež súčasťou misijného posolania?

To je dobrá otázka. Verím, že misijné poslanie sa týka celej cirkvi a každej generácie. Pre starších ľudí sú v ňom isté fyzické limitácie, napríklad, keď ideme do horských dedín, aby sme tam zvestovali evanjelium, a prechodíme kilometre po horskom teréne. Misijné povolanie má však oveľa širší záber.

Niektorí vycestujú na misijné polia, iní idú na krátkodobé výjazdy, niekto prispieva finančne a všetci sa môžu za misiu modliť. Každý z nás v tom dokáže nájsť svoje miesto.

Boh položil na tvoje srdce špeciálne Balkán. Mnohí hovoria, že Balkán je teraz otvorený pre evanjelium. Aká bola tvoja skúsenosť práve tu, v Severnom Macedónsku?

Boh položil misiu na Balkáne do srdca našich vedúcich v uppsalskej cirkvi. Ešte v deväťdesiatych rokoch sme veľa rozsievali a zanechali veľa semienok, ktoré Boh chce znova oživiť. Osobne verím tomu, že žiadne semeno, ktoré bolo zasadené vierou, nevyjde navnívoč. Každé svojim časom donesie ovocie! Postupne znovu oživujeme semienka zasadené pred rokmi, či to boli zasiat

slová, duchovné vyhlásenia alebo duchovné iniciatívy.

Hoci od prvej sejby prešlo tridsať rokov, semenka sú stále v pôde. Je načas, aby sme ich znova zaliali, aby rozkvitli!

Prísť do Severnej Macedónie bolo vzrušujúce. Je úžasné, že mladí ľudia dostali na modlitbe práve túto krajinu. Neboli sme to my, starší lídri, ale práve Impact tím, ktorý prežil Božie volanie: „Nezabudnite na Macedónsko!“ Samozrejme, zdieľali túto víziu s nami a my sme ich povzbudili k tomu, aby do toho išli.

Ak mám víziu opísať veľmi jednoducho, chceme znovu priniesť do Európy Ježiša

Krajinu už navštívili niekoľkokrát, momentálne sme v spojení asi s ôsmimi cirkevnými zbormi. Usporiadali sme konferenciu a videli, ako ľudia prijímali Ježiša za svojho Pána. Práca v Macedónsku môže začať kvitnúť. Mladí ľudia sa modlili, dostali Slovo od Boha a teraz prináša ovocie. To je veľmi povzbudivé! Boh môže hovoriť k mladým ľuďom, ak k nemu obrátia svoje srdcia a ak im preto vytvoríme priestor a vyjadríme svoju podporu.

Čo sa ťa počas týchto dní v Macedónsku dotklo?

Vidieť mladých ľudí, ako je ich srdce zapálené láskou k druhým. Ako sa misijné poslanie stáva súčasťou ich DNA a ako sa nevedia dočkať ďalšej možnosti ísť na misijný výjazd.

Naučili sa, že Boh k nim môže hovoriť a že keď ho poslúchnu, uvidia veľa ovo-

cia svojej práce. O to viac budú otvorení pre Božie vedenie aj v budúcnosti a Boh si ich znova mocne použije. To sa silno dotýka môjho srdca.

Európa potrebuje Ježiša ako nikdy predtým. Čo by si odporúčal, aby cirkev v Európe urobila pre to, aby mohla vidieť prielom evanjelia vo svojich krajinách?

To je podstatná a dôležitá otázka. Myslí si, že na to bude treba oprášiť niekoľko vecí.

Musíme sa znova vrátiť k vyučovaniu viery v našich cirkevných zbormi. Pred niekoľkými desaťročiami sa mnohí mladí nadchli pre dobrú zvesť evanjelia a učenie Božieho slova, ale začali sme stagnovať. Vtedy sme verili, že Boh pôjde s nami a bude s nami a prinieslo to hojné ovocie. Je načas, by sme sa k tomu znova vrátili a učili to našich mladých ľudí.

Nikto z nás nedokáže priniesť prebudenie! Iba Boh je autorom duchovného prebudenia. Nedokážeme ho vyprodukovať vlastnou silou. Existuje niekoľko dobrých biblických princípov, ktoré si môžeme osvojiť, ale skutočné odpovede nájdeme iba v Bohu.

Je dôležité, aby sme znova kázali evanjelium! Nielen o tom rozprávali, ale poznali podľa Božieho slova a zvestovali Krista. Potrebujeme sa modliť za chorých a prinášať ľuďom oslobodenie z moci zlých duchov. Verím, že keď sa cirkev vráti k týmto základom, uvidíme bohatú žatvu a prielomy v našich krajinách!

Otázky kládla Janka Hrivnáková

PRE DETI

Keď chodíme po cestách,
naše srdce nemá strach.
Vieme, že nás vedie Pán
a že nikdy nejdeš sám.

Je pred tebou križovatka?
Dlhá cesta a či krátka?
Úzka či široká cesta?
Cez dedinu či cez mestá?

Netlač rýchlo na pílu
a zastav sa na chvíľu.
Pán ti povie pekne skratka,
kadiaľ vedie Božia skratka.

Nie je to vždy cesta ľahšia,
no vždy na ňu sily stačia.
Kráča po nej s nami ON,
na konci je Boží trón.

Pán na cestu svieti v tme,
spolu s Ním v bezpečí sme,
prevedie nás cez púšť, rieku,
drží nás okolo drieku,

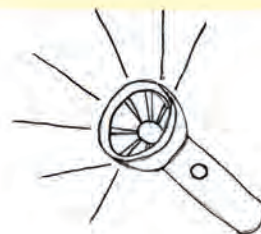
zavlaží vždy suché pery
tomu, ktorý v Neho verí.
Zažiješ s Ním krásne veci,
život s Bohom je fakt špeci.

Zázraky a dobrodružstvo –
necítiš sa nikdy pusto.
Len sa vždy drž pevne Pána,
s Ním sú krajšie všetky rána.

Jeho cesty stoja za to!
Tak vykroč! Už ideš na to?
V našom srdci je vždy diera,
keď v ňom chýba Božia...

OSEMSMEROVKA:

M	O	T	K	I	N	I
O	J	E	Ž	I	Š	V
C	E	S	T	A	D	O
S	L	E	N	D	L	C
K	M	Ž	I	V	O	T
R	I	Ň	K	A	N	O
Z	S	A	A	R	I	K
E	D	Í	R	P	E	N

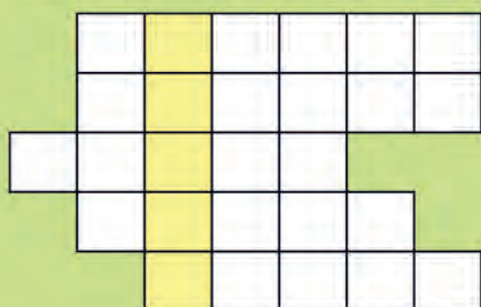

JEŽIŠ, JE, CESTA, PRAVDA, ŽIVOT,
NIKTO, NEPRÍDE, K OTCOVI, AK, LEN,
NIE, SKRZE, MŇA.

Čo mám robiť ak chcem počuť kam
ma Boh volá? Odpoveď nájdeš v
tajničke...

Koniec básničky nájdeš v tajničke.

1. Jána 1,7 - V čom máme podľa tohto verša chodiť?
2. Matúš 7,13 - Aká cesta podľa tohto verša vedie do záchuby?
3. 2. Korintánom 5,7 - Čo je podľa tohto verša dôležitejšie, než to čo vidíme?
4. 1. Mojžišova 28,15 - Čo v tomto verši robí Hospodin, keď s nami kráča po našich cestách? Hospodin nás....
5. Zjavenie 20,1 - Kto má podľa tohto verša kľúče od priepasti?

Equipped & Ready

25. - 30. júla 2023

WORD OF LIFE

Uppsala, Švédsko

Info: europakonferensen.livetsord.se/en

EUROPE
CONFERENCE

Ježiš uzdravuje!

Evanjelizačné turné s Perom Cedergårdhom

18. - 27. augusta 2023

Per mission tour 2023

www.slovozivota.sk

Ešte bližšie k vám:

Facebook

Instagram

Apple podcasts

Spotify

YouTube

SLOVO ŽIVOTA BRATISLAVA

@slovozivotabratislava